

۲۰۱۹/۰۳/۱۳

دوکتور محمد اکبر یوسفی

سخت ترین وظیفه در جهان!

(بخش سیزدهم)

یادداشت: این بخش بتاریخ ۲۰۱۵/۰۱/۲۲ نشر شده است، حال، به آدرس "آریانا افغانستان آنلاین"، جهت نشر دوباره تقدیم است.

"افغان ها را نمی توان خرید، اما می توان کرایه کرد. تا حد معین، این کلتور کرایه، در قرن ۱۱ از جانب برتانوی ها عملی شده است، که حال هم رویدست گرفته شده است"

(از مصاحبه با " پروفیسر داکتر گنراد شیتیر"، پوهنتون "بن"، در رابطه با " کنفرانس بین المللی در لندن در سال ۲۰۱۰م، در مورد خروج قوای " ناتو " از افغانستان، که موضوع باز نمودن راه " مذاکره " با " طالبان معتدل " و هم چنان موضوع " خریداری " قوماندانان جنگی طالب را در برداشته است ("آیا" رهبران فعلی هم کرائی نخواهند بود؟"

طوری که در گذشته نیز تذکار یافته است، با وجود

محکوم ساختن "تروریزم"، در ذهنیت عامه، با چنین یک "جنگ"، در تحت نام "جنگ علیه ترور"، که به امر، "جورج دبلیو بوش"، رئیس جمهور ایالات متحده، آغاز یافته

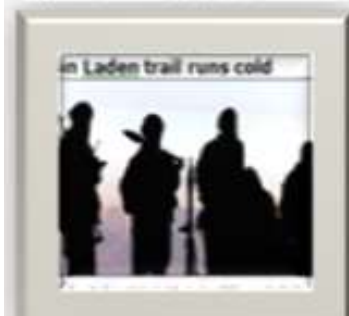

است، مخالفت مشهود، در کشور های غربی نیز وجود داشته است. تصویر اول سمت چپ، که در سه عکس فوق می بینید، مظاهره ای را نشان می دهد، که می توان بعنوان نمونه مثال یاد نمود. در متن خبر می خوانیم: "بیش از ۴۰۰ نفر، علیه عمل نظامی در افغانستان و تشدید جنگ علیه تروریسم به اعتراض پرداخته اند." در همین گزارش از توقف "ترافیک" در "گلاسگو" (Glasgow)، یاد شده است، زمانی که اعضای "انتلاف سکاتلندی برای عدالت و نه جنگ" (Scottish Labour MPs George Galloway and Mohammed Sarwar and Scottish Socialist leader) به "مارش" آغاز نموده اند. قبلاً در مقابل "مسجد مرکزی" در آن شهر تجمع نموده بودند. در جمعیت اعضای "کمپاین برای خلع سلاح هسته یی" و "کمیته بین المللی..." (Scottish CND and Unison)، بشمول اعضای پارلمان، حزب "کارگر" اشتراک داشته اند. از جمله از نام های "جورج گالووی"، محمد سرور و رهبر "سوسیالیست سکاتلندی"، "تومی شیریدان" (Tommy Sheridan)، در گزارش یاد شده است. آقای "گالووی"، گفته است که: « صدر اعظم " تونی بلیر"، باید در ممانعت، عملیات نظامی ایالات متحده علیه ملل

دیگر عمل کند.» این عضو پارلمان، طوری که در پایان عکس وسطی دیده می شود، "در برابر جورج بوش موقف انتقادی داشته است." در حالی که در خطاب به صدر اعظم انگلیس، از او "عمل می خواهد"، نه "حرف"، به ادامه تأکید ورزیده است: " او (آقای بلیر) باید، در برابر توسعه جنگ ممانعت ایجاد کند. ما عمل می خواهیم، نه حرف" به ادامه علاوه می کند: " ما می خواهیم تا او بطور آشکارا به حکومت رئیس جمهور بوش بگوید، که آنها باید جنگ علیه یک کشور عرب و یک کشور مسلمان، یکی بعد از دیگر براه نیندازند". در امتداد متن، ازین سخنگوی نقل می شود: « ما باید بگوئیم: "دیگر جنگ پس است. دیگر تحریم پس است. مردم را بگذارید، که زندگی کنند."» در پایان تصویر، تانک می خوانیم: قوت های ضد طالب در افغانستان، جنگی های خارجی را هدف گرفتند. («قوای خاص ایالات متحده از متحدان مسلح افغان حمایت می کنند»، درین مطلب هدف از واحد های مسلح "اتحاد شمال" بوده است. همان روزها، وضعیت فعلی سیاسی ررا تهدابگذاری نموده است)

«بن لادن» باید جای دیگر در کشور برده شده باشد. (گلبدین اعتراف کرده است، که افراد او، او را از صحنه برده اند.)

آقای سرور، عضو پارلمان، ... هر دو حمله ترور را بر ایالات متحده، محکوم نمود و در عین حال عملیات نظامی بعدی را هم چنین محکوم کرده است. درین گزارش از صحبت های محمد سرور، بطور مشخص، چنین نقل می شود: "ما همه آنچه را که در ۱۱ سپتمبر صورت گرفته است، محکوم می کنیم... لیکن هم چنان آنچه را محکوم می کنیم، که باعث مرگ مردم بی گناه در افغانستان، در اثر بمب های خوشه بی، بمب باری های طیارات بی-۵۲ و ۵۰۰۰۰ دیگر بمب ها، ... شده است."

صحبت کنندگان تأکید نموده اند، که هرگاه می خواهیم، "جنگ علیه ترور" را براه اندازیم، بیائید نخست جنگ را علیه "فقر" آغاز نمائیم.

این مظاهرات در لحظاتی در سکاٹلیند صورت گرفته است، که همین منبع خبری را هم چنان، در همان روز، با نشر عکس های ذیل، از جرئیات عملیات ها، در افغانستان نیز راپور می دهد.

در همین روز ۱۵ دسمبر ۲۰۰۱م، بر اساس اظهارات مظاهره کنندگان فوق، روشن بوده است، که "جنگ علیه تروریزم"، با این شیوه، مورد قبول همه جهانیان نبوده است. زمامداران فعلی افغان، برخلاف اعضای پارلمان انگلیس، که در ضدیت با سیاست "بوش" عمل می نموده اند، از حمایت قدرت بزرگ، برای کسب موقف و قدرت سیاسی، استفاده نموده اند، در تحت نام "جنگ علیه تروریزم"، در حقیقت، در جنگ علیه کشور خود، سهیم گردیده اند. ادامه این "فکت ها"، در روشن ساختن هر چه بیشتر، ریشه های اصلی "بحران" در کشور ما، روشن خواهد شد. حال بر می گردیم بر خلص متن این خبر ۱۵ دسمبر ۲۰۰۱م: «هجوم قوای ایالات متحده بر مغاره های "القاعده" در پایان همان تصویر می نویسد: "قوای اتحاد، جنگی های "القاعده" را به عقب زده اند."

یک روز بعد، "بی بی سی"، با نشر تصویری از جنگی های افغان، مجهز با راکت و ماشیندار های خفیف شانه بی، گزارش می دهد که، "دنبال کردن بن لادن" به سردی گرائید" در پایان تصویر می نویسد: " جنگی های افغان هیچ علامتی از موجودیت "بن لادن" در "مغاره" نیافته اند." این در حالی بوده است، که از "پیروزی" خود شان، در منطقه "توره بوره" سخن گفته اند. بر اساس ثبت رادیویی که قوای امریکائی اخذ داشته اند، گفته اند که "بن لادن"، در نقش فرماندهی قوای جنگی خود بوده، حدس زده شده است، که حدود یک هزار مرد مسلح درین ساحه، تحت فرمان اوست. لیکن یکی از زندانی ها گفته است که، "بن لادن" در بیش از یک هفته قبل آنجا نبوده است. («"بن لادن" باید جای دیگر در کشور برده شده باشد.») (گلبدین اعتراف کرده است، که افراد او، او را از صحنه برده اند.)

اما با تفاوت از دیگر منابع، "جنرال تومی فرانک" (General Tommy Franks)، قوماندان قوای ایالات متحده اظهار داشته است، که "مفکوره خوبی نیست که دقیق گفته شود، که [بن لادن] کجاست." او هم چنان گفته است که، "هیچ کس نمی داند که او کجاست." یک زندانی "یمنی" که در "توره بوره" دستگیر شده است، اظهار داشته است، که ۱۰ روز قبل آنجا بوده است. بعضی از "میدیا ها" خیر داده اند، که "بن لادن" مدت ها قبل افغانستان را ترک گفته است. یک قوماندان جنگی های افغان متحد قوای امریکائی بنام "عتیق الله رخان؟" (Atiqullah Rachan) گفته است، که او در مورد هیچ نوع آخذة اواز که "پنتاگن" یاد کرده است، اطلاع ندارد. ادعا طوری بوده است، که از طریق دستگاه های رادیویی شنیده بودند. وزیر دفاع ایالات متحده گفته است، که نزد او هیچ سببی وجود ندارد، که بگوید، "بن لادن یافت خواهد شد." به ادامه اظهار نموده است: "من انتظار می کشم و می بینم که کجاست." در جای دیگر علاوه می کند: "من هیچ چیزی دریافت نداشته ام، که نا امید کننده باشد. ما در ادامه پیام های مختلط می شنویم."

"کابل چشم به راه قوای صلح"
 ("کابل اولین عید پس از طالبان را در روز یکشنبه تجلیل می کند")

"جنرال میکال در انتظار مأموریت دشوار"

در آخرین آشکار شدن "بن لادن"، که در مشاهدات "ویدیویی" گزارش گردیده است، که قوای نظامی امریکا، اظهار می دارند که گویا، او نقش خود را در حمله ترور ۱۱ سپتمبر، علیه امریکا، تشریح می کند. این "تیپ"، طوری که مدعی شده اند، در ماه "نومبر" در افغانستان تهیه شده است.

"میدیا های پاکستانی" مدعی شده اند، که "بن لادن" از "توره بوره" فرار کرده است. در پایان عکس می نویسند: "بن لادن از مدت ها قبل از ۱۱ سپتمبر در فرار و گریز بوده است." تحلیلگر محلی "بی بی سی" گفته است، که "ممکن بن لادن قصد نداشته باشد، که زنده دستگیر و به محاکمه کشانیده شود" در یک جمله دیگر می خوانیم: "طوری بنظر می رسد که دقیقاً معتقد است، که بعد از او، یک "بن لادن" دیگر خواهد آمد، که مبارزه او را ادامه دهد."

همین منبع "بی بی سی" در آن روز های اول بعد از کنفرانس "بن" خبر داده است، که در بدل اطلاع مردم محلی، در صورتیکه به گرفتاری جنگی های طالب و هم چنان دریافت محل مخفیگاه "بن لادن"، منجر شود، "۲۵" میلیون دلار، انعام تعیین گردیده است. از طریق نشرات "رادیویی"، موازی با چنین اعلان، هم چنان تصاویر را از طیارت، پاش داده اند.

در عکس ذیل دیده می شود که ممکن این جوانان، که عکس ها را در دست دارند، ب فکر "میلیونر" شدن باشند. مقامات رسمی امریکائی اعتراف نموده اند، که موضوع "محاکمه «بن لادن» در افغانستان به سردی سپرده شده است. توجه به نقاطی مبذول گردیده است، که رهبر "القاعده" در تلاش دریافت مخفیگاه اند. («مناطق کوهستانی سرحدی، مخفیگاه های زیادی را در اختیار قرار می دهد.»)

"بی بی سی" خبر می دهد که گویا منابع سازمان امنیتی اطلاعاتی امریکا گفته اند که "بن لادن" در هفته گذشته در "مجمعی" از مغاره های "توره بوره" مخفی بوده است، جایی که حال تحت کنترل مخالفین می باشد. در عین زمان در جمله مناطق ای که احتمالاً افراد جنگی "القاعده" حضور داشته باشند، از محلات و کشور های ذیل نام برده می شود: مناطق "قبایلی پاکستان"، "جمهوری های آسیای میانه"، "عراق"، "سومالیه"، "سودان"، "یمن" هم چنان گفته شده است، که صدها نفر از طریق کوه ها، عبور کرده اند، فکر می کنند که "بن لادن" هم ممکن در صف آنها، بوده باشد. لیکن از زبان زندانی ها حکایت می شود که گفته اند، نامبرده بسوی "پاکستان" فرار کرده است. لیکن در یک سلسله از گزارشات از قسمت شمال مناطق قبایلی نام برده شده است. ("کابل چشم به راه قوای صلح") ("کابل اولین عید پس از طالبان را در روز یکشنبه تجلیل می کند") ("جنرال میکال در انتظار مأموریت دشوار")

در یک متن بعدی همین گزارش "بی بی سی"، در صف جمهوری های آسیای میانه، که گویا، افراد "القاعده"، بشمول رهبران آنها، احتمالاً به آن مناطق فرار نموده باشند، بصراحت از جمهوری های "ازبکستان"، "قرغزستان" و "تاجکستان" نیز نام برده شده است.

یکی از اعضای رهبری کلانسال القاعده، به نام "ابو جعفر" به اخبار روز برتانوی "دیلی تیلیگراف" گفته است، که "بن لادن"، به کمک، افراد "قومی پشتون" از سرحد عبور کرده است. مقامات اداری دولت پاکستان که قوای ۴۰۰۰ نفری آن کشور را به منطقه تحت حمایت "هیلیکوپترها" اعزام داشته اند، مدعی شده اند، که ۳۰ نفر از افراد مظنون "القاعده" را بازداشت کرده اند.

چند سالی بعد، از آدرس "حزب اسلامی افغانستان" آقای گلبدین حکمتیار، گفته شد که "افراد او" در فرار "بن لادن" از صحنه کمک کرده اند. تا این زمان جناب حامد کرزی، نه تنها خود بخشی ازین جنگ و بحران افغانستان بوده است، بدون ذکر دلایل روشن، بعد از سیزده سال، زمانی که مقام را باید ترک می گفت، مدعی شد، که این "جنگ" افغانها نیست. ایشان و هواداران "برادر" و یا "اخوان ایشان"، بصراحت از کلمات "غرب" و مفاهیم ارائه "ضدیت با بیگانه" استفاده می کنند.

گزارشگر "بی بی سی" هم چنان اظهار می دارد، که منطقه کوهستانی "سرحدی"، برای انجام وظایف "پولیسی" خیلی دشوار بوده، ازین ساحه یک منطقه "خود مختار" در داخل پاکستان، یاد کرده، علاوه از نظر یکی از تحلیلگران محلی خبر می دهد، که "مسائل امنیتی معمولاً به اقوام محل سپرده شده و تعداد کثیری از آنها، از خوشبینی با "القاعده" سخن به زبان می آورند." در عین حال یادآور می شود، که "بن لادن" با یک گروه "کوچک" وفاداران سرسخت جنگی خود، "دایماً در حرکت است."

"آژانس خبری فرانسه" بنام "فرانس پرس"، حدس می زند که یک "جنبش اسلامی ازبک" که از افغانستان تا وادی "فرغانه" فعالیت دارد، ممکن "بن لادن" را پناه داده باشد. هر سه کشور، تحت هدف جنگی های اسلامی قرار داشته است. در سال گذشته، یا قبل ازین گزارش، نیمه دوم دسمبر ۲۰۰۱م، "بی بی سی" که با موج حملات خود، این مناطق را نا "آرام"، نگهداشته بودند، گفته می شود که از حمایت "طالبان" و "القاعده" برخوردار بوده اند. در همین گزارش مکرراً تذکر داده می شود که کشور های "یمن"، "سودان"، "سومالیه" و "چیچینا" نیز، محلاتی شمرده می شوند، که ممکن این افراد به آن کشور ها، پناه برده باشند. زیرا قبل از اینکه در افغانستان، جای پا یافته اند، در آن کشورها، نیز از امکانات فعالیت برخوردار بوده اند. ("آقای کرزی از قوای حفظ صلح استقبال خواهد کرد.")

در تصویری که به تاریخ ۱۷ دسمبر منتشر ساخته است، در مراسم تجلیل اولین "عید" بعد از سقوط "طالبان"، از انتظار مردم کابل، برای استقبال از ورود "قوای صلح" مطرحه، در کنفرانس "بن" و تصمیم مجامع بین المللی می باشند. خبرنگار "بی بی سی" در حالیکه در همین روز از جریان عملیات ها و تعقیب و "شکار بن لادن" گزارش می دهد، در عین حال از آمادگی های وسیع برای روز انتقال قدرت، به اداره مؤقت "یا" اداره انتقالی، نیز تذکر داده می نویسد: که قرار است، به تاریخ ۲۲ "دسمبر" ۲۰۰۱م، این اداره مؤقت بر "بنیاد وسیع"، به کار آن آغاز نماید. بدین سبب است، که بحث های وسیع در زمینه استخدام و کاربرد قوای امنیتی بین المللی نیز جریان دارد. قرار است، چنین قوا در "آستانه" انتقال قدرت توظیف گردند. ("یکتعداد، اما نه همه زنان، نقاب ها را دور کرده اند.")

ناظران سیاسی و نظامی، اوضاع را خیلی پیچیده می بینند. پیشینی می نموده اند، که ممکن جنرال "میکول"، که در تصویر فوق می بینید، درین رسالت وظیفه رهبری قوای چند ملتی را بدوش گیرد. "میجر جنرال جان میکول"، در کابل توظیف شده است تا برای توظیف قوای بین المللی آمادگی بگیرد. انتظار می رود که برتانیه فرماندهی قوا را در دست گیرد.

او به خبرنگار "بی بی سی" اظهار می دارد: "وظیفه نهایت دشوار و سنگین است و خودم آنرا ساده نمی دانم. سطح مشکلات در اجرای چنین وظیفه از طریق هوا، با چنان یک فاصله دور، دشواری ها را بر ملا می سازد."

به ادامه علاوه می کند که با دیدن "کابل صلح آمیز"، به این جهت "تشویق شده ام"، اما "تأکید می نمایم که تا اکنون تصمیم گرفته نشده است."

در این گزارش، با نشر این "تصویر آقای کرزی"، که حال قریب پنج روز بعد، رهبری امور را بدست خواهد گرفت، بر ضرورت این قوا، تأکید ورزیده است. در حالیکه خود ازین تصمیم، استقبال بعمل آورده است، در جهت قانع ساختن دیگران نیز تلاش می ورزد.

در جایی از آقای حامد کرزی چنین نقل قول صورت گرفته است: "ما تأسیسات و ادارات را از دست داده ایم. ما قوای پولیس نداریم. ما یک اردوی منظم به پا ایستاده نداریم. برای امنیت کابل و دیگر شهرهای بزرگ، به یک نوع از قوای پولیس نیاز داریم"

همین وضعیتی را که جنرال "جان میکول" و آقای حامد کرزی، تعریف نموده اند، سختی وظیفه بعدی ایشان را هم چنان تا حدی تعریف می کند. به ادامه در جای دیگر، آقای کرزی چنین بیان داشته است: "زمانی که ما درک بکنیم که بکمک بین المللی، برای ثبات افغانستان، ضرورت داریم، این کمک را می پذیریم". قوای سازمان ملل متحد و "چنان قوا خوب است".

در ادای نماز با حامد کرزی در مسجد ریاست جمهوری، رهبر "حزب اتحاد اسلامی" نیز حضور داشته است. "عبدالرب رسول سیاف می گوید، که برای قوای جنگی "اتحاد شمال" باید نخست یک "شانس" داده شود، تا ثابت سازند که صلح را حفظ می توانند." بعد علاوه می کند: "اگر آنها به این قوا اعتماد نداشته باشند، می توانند آنها را تغییر دهند. آنها می توانند قوا را از ولایات مختلف و اقوام مختلف، بعد از آن، بیاورند." او هم چنان می گوید که پس از آن "وقتی احساس کنند که به قوای بیشتر ضرورت دارند، بعد می توانند از سازمان ملل متحد، تقاضای کمک بنمایند"

در ارتباط به قوای خارجی، گزارشگر که از ایام عید سخن گفته است، از جانب باشندگان عادی کابل، در حلقهات دوستان خود، عدم رضایت و عدم موافقت را ابراز داشته اند. با نشر این تصویر هم چنان می نویسد که همه زن ها، چادری های خود را دور نمانده اند.

ادامه دارد...

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نیشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند!

سخت ترین وظیفه در جهان (بخش سیزدهم)

Yusufi_akbar_sakht_tarin_wazifa_dar_jahaan_13.pdf